ഹോമയാഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥഅർത്ഥം-സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 27 June 2010

www.jeevamozhikal.org

ലേവ്യപുസ്തകം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം ഹോമയാഗത്തെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു നമ്മെത്തന്നെ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണിത്. ഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കുന്ന യാഗവസ്തുവിനു യാതൊരു ഊനവും ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിന് ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി മുറിക്കണം. ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് കാളക്കിടാവോ ചെമ്മരിയാടോ കോലാടോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറുപ്രാവോ പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയോ ഏതു വേണമെങ്കിലും അർപ്പിക്കാം.എന്തർപ്പിച്ചാലും അത് ഒരു ഊനവും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കണം എന്നു മാത്രം. യേശു ഈ ഭൂമിയിലെ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒടുവിൽ ക്രൂശിൽ വരെയും തന്റെ ജീവിതത്തെ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചതിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ് ഹോമയാഗം. ക്രൂശിൽ തന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി യാഗമാകുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവിടുന്നു തന്റെ ശരീരത്തെ എല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങളും അതിജീവിച്ച് ശുദ്ധമായി സൂക്ഷിച്ചു. യേശു ക്രൂശിൽ തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ തന്റെ മുപ്പത്തിമൂന്നര വർഷത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഒരു കളങ്കമെങ്കിലുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്നു വിശന്നപ്പോൾ കല്ല് അപ്പമാക്കാഞ്ഞത്. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് പാപമാകുമായിരുന്നു. കാരണം, അതു പിതാവ് അനുവദിച്ച കാര്യമായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെ ജീവിതം പൂർണ്ണആശ്രയത്തിന്റെയും പൂർണ്ണഅനുസരണത്തിന്റെയും ആയിരുന്നു. വിശപ്പകറ്റുവാൻ കല്ല് അപ്പമാക്കുന്നതുപോലെ ദോഷകരമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും ആണെങ്കിൽപോലും പിതാവ് അനുവദിക്കാതെ യേശു ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ദൈവം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന അനുസരണത്തിന്റെ നിലവാരം ഇതാണ്. അതുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ ജീവിതം ഒരു ജയാളിയുടേതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവം അവനിൽ പ്രസാദിച്ചത്.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം കാണുക: ലൂക്കോസ് 4:32-42 ൽ പട്ടണത്തിൽ വലിയ ഉണർവ്വുണ്ടായതായി നാം വായിക്കുന്നു. അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പുരുഷാരം ഉണർവ്വുയോഗം തുടരുവാൻ യേശുവിനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ യേശു അതിനു സമ്മതിക്കുന്നില്ല. കാരണം ജനങ്ങളെ കാണുന്നതിനു മുൻപ് അവിടുന്നു മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും മറ്റെവിടേക്കെങ്കിലും പോകാൻ പറയുന്ന പിതാവിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പുരുഷാരത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു വഴങ്ങാതെ പിതാവ് പറഞ്ഞയിടത്തേക്ക് അവിടുന്നു പോയത്. പുരുഷാരത്തിന്റെ വാക്കുകേട്ട് അവിടെ ഉണർവ്വുയോഗം തുടർന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അത് പാപമാകുമായിരുന്നു. പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഇത്തരം ഒരു തിരിച്ചറിവ് നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഒരു ഉണർവ്വുയോഗം നടത്തുന്നതു പാപമായിത്തീരും എന്ന് നമ്മിൽ എത്രപേർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്? ആ ഒരു നിലവാരത്തിലാണ് യേശു പാപത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. നാം സാധാരണ കരുതുന്നത് ദേഷ്യം, ദുഷ്ച്ചിന്ത, അസൂയ, കൈപ്പ് തുടങ്ങിയവയാണ് പാപം എന്നാണ്. തീർച്ചയായും ഇവയെല്ലാം പാപം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതൊക്കെ ശിശുക്കളുടെ നിലവാരത്തിലുള്ളതു മാത്രം. യേശു വളരെ ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള പാപത്തെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ വിളിയും നടത്തിപ്പും ഇല്ലാതെ ഒരു സ്ഥലത്തുപോയി ഒരു യോഗം നടത്തുന്നത് പാപമാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

ഒരു രാത്രികൊണ്ട് ഈ ഉന്നതനിലവാരത്തിലെത്താൻ കഴിയുകയില്ല. ഓരോ തലത്തിൽ നിന്നും അടുത്ത തലത്തിലേക്കു ക്രമാനുഗതമായ പുരോഗതിയാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. നാം പുരോഗമിക്കുന്തോറും പാപമെന്നു കരുതാത്ത പലതും പാപമായിത്തീരുന്നതു കാണാം. “പാപം അത്യന്തം പാപമായിത്തീരും”(റോമ..7:13). അപ്പോഴാണ് നാം ആത്മീയരായി വളരുന്നത്. അപ്പോൾ നാം യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ കാൽവറിയിലെ മരണം മാത്രമല്ല, അവിടുന്നു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പിതാവിനായി തന്നെ സമർപ്പിച്ചതും നാം അറിയും. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഒരു ശരീരം എനിക്ക് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ വരുന്നു”(എബ്ര.10:5,7). യേശു ഒരിക്കൽപോലും പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമല്ലാതെ തന്റെ സ്വന്തയിഷ്ടം നിവർത്തിച്ചില്ല. ഹോമയാഗമായി തന്നെത്താൻ അർപ്പിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അതാണ്.

ഇതു തന്നെയാണ് പൗലൊസ് റോമർ 12 ന്റെ 1, 2 വാക്യങ്ങളിൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. “നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കുവിൻ. ഈ ലോകത്തിന് അനുരൂപമാകാതെ നന്മയും പ്രസാദവും പൂർണ്ണതയുമുള്ള ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു”...കൃത്യമായിട്ട് യേശു ചെയ്തത് അതാണ്. ഈ ഹോമയാഗം ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കുകയും അത് സമ്പൂർണ്ണമായി ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വേദപുസ്തകം പറയുന്നു “അത് ദൈവത്തിനു ഒരു സൗരഭ്യവാസനയായി”. ദൈവത്തിന് ഏറ്റവും പ്രസാദകരമായ ഒന്ന് എന്നർത്ഥം. “ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു”. പൗലൊസ് പറഞ്ഞു തന്റെ ജീവിതാഭിലാഷം ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക എന്നതാണെന്ന്.(2കൊരി.5:9).

നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. “ദൈവമേ, ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നു.” എന്നാൽ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചോ എന്നറിയണമെങ്കിൽ നാം ശരീരത്തെ ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി നുറുക്കണം. ഹോമയാഗത്തിനെന്നപോലെ ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി നുറുക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അവയവങ്ങളെയും ഭാഗം ഭാഗമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കണം എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം.

നാം പറയുന്നു “ദൈവമേ, ഇതാ എന്റെ കണ്ണുകൾ. കഴിഞ്ഞ അനേകവർഷങ്ങളായി പിശാചിനുവേണ്ടിയും എന്റെ സ്വന്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു അതിനെ. അങ്ങയെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന പലതും നോക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാനിതാ എന്റെ കണ്ണുകളെ യാഗപീഠത്തിൽ വയ്ക്കുന്നു. യേശു നോക്കുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒന്നിനുവേണ്ടിയും ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഈ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.” അടുത്തതായി നാവിന്റെ കാര്യമെടുത്തിട്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ദൈവമേ, ഇതാ എന്റെ നാവ്. കഴിഞ്ഞ അനേകം വർഷങ്ങൾ പിശാചിനും എന്റെ സ്വന്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഉപ

യോഗിക്കുകയായിരുന്നു അതിനെ. എനിക്കു തോന്നിയതുപോലെ സംസാരിക്കുവാനും സ്വന്ത നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കള്ളം പറയുവാനും മനുഷ്യരോട് കോപിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചു പരദൂഷണം പറയുവാനും കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനും ഒക്കെ ഈ നാവിനെ ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചു. ഇനി അതൊന്നും അൽപം പോലും ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ദൈവമേ, ഇതാ എന്റെ നാവ്. ഈ നിമിഷം മുതൽ ഇത് തീർത്തും പൂർണ്ണമായി അങ്ങയുടേതാണ്." അങ്ങനെ കാല്, കൈയ്യ്, ശാരീരികആസക്തി എന്നിങ്ങനെ ഓരോന്നായി എടുത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ദൈവമേ, ഇതാ ഞാൻ പാപം ചെയ്യുകയും അങ്ങയെ വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളും അവയുടെ ആസക്തിയും. ഇനിമേൽ എന്നെത്തന്നെയും എന്റെ മോഹങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ അവയെ ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഇവയെല്ലാം അങ്ങയുടേതു മാത്രമാണ്." അങ്ങനെ ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങളായി നമ്മുടെ അവയവങ്ങളെ യാഗപീഠത്തിൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നാം വാസ്തവമായി നമ്മുടെ ശരീരത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു തിരിച്ചറിയുകയുള്ളു.

യാഗവസ്തുവിനെ ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി പൂർണ്ണമായി യാഗപീഠത്തിൽ അർപ്പിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ കഴിയും 'ഇപ്പോൾ ദൈവമേ അങ്ങയുടെ അഗ്നി ഈ യാഗവസ്തുവിന്മേൽ വന്ന് അതിനെ ദഹിപ്പിക്കേണമേ'. ദൈവത്തിന്റെ അഗ്നി യാഗവസ്തുവിന്മേൽ വന്ന് അതിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് ലേവ്യപുസ്തകം 9:24 ൽ നാം വായിക്കുന്നു. ഈ അഗ്നി പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്. നമ്മുടെ ശരീരമാകുന്ന യാഗത്തെ ദഹിപ്പിച്ച് ശരീരത്തെ ദൈവികാഗ്നിയാൽ ജ്വലിപ്പിക്കും. എന്നാൽ യാഗവസ്തുവിന്റെ അവസാനഖണ്ഡവും യാഗപീഠത്തിൽ വെച്ചാൽ മാത്രമേ അതിന്മേൽ അഗ്നി ഇറങ്ങി വരികയുള്ളു.

മൊഴിമാറ്റം: **സാജു ജോസഫ്**